

химъ-паша. Той прѣкара зимата въ Алепъ, покори мѣстата около езеро *Ванъ* и са упжти къмъ столицата на шаховетѣ, която и прѣвзе (Юлій 1534).

Сюлейманъ са срѣщнахъ тука съ везирина и двамата потеглихъ къмъ Багдатъ. Тозъ градъ не са противи никакъ; той изведнѣждъ припозна турската власть. Мѣстото са угоди на Сюлеймана и той прѣсѣдя нѣколко мѣсеци въ Багдадъ.

Додѣто ставахъ тѣзи завоеванія на Истокъ, турската флота бѣше са заловила съ флотата на Карла V на Западъ. И едната и другата имахъ искусны адмиралы. Надъ турската флота заповѣдаше Хайреддинъ-Барберусъ, а надъ германо-испанската Андрей-Дорія. Хайреддинъ бѣше покорилъ Тунисъ и бѣше освободилъ жителитѣ му отъ тѣхния жестокъ владѣтель. Тѣзи жители пріехъ турската власть като избавленіе и показахъ драговошно подчиненіе на Султана. Нъ туй распространеніе на турската власть уплаши Испанцитѣ и ги накара да са рѣшжтъ да освободжтъ Тунисъ. Една силна флота прѣминува въ Тунисъ, усвоява го и го прѣдава пакъ на прѣдишния му владѣтель.

Около туй врѣме е станжлъ първия трактатъ на Портата съ Франція. Отъ този трактатъ са почевжтъ онѣзи договаранія на Турція съ западнитѣ държавы, които сж извѣстны подъ името *капитуляціи* и които оставятъ на чужденцитѣ въ Туреко нѣкаквы си прѣимущества и самосѣдность. Този първы трактатъ е позволявалъ на Французитѣ въ Туреко да си живѣжтъ, да си са управляватъ и да си са сжджтъ споредъ своитѣ законы и обычаи. Всичко туй са утвърди съ нароченъ Хатти-Шерифъ отъ Султана.

Между Портата и Венеція отдавна сжществуваше миръ, нъ и отъ двѣтѣ стърны са трѣсахъ причины за неговото разваляне. Най-послѣ по настояванѣето на Андрея-Дорія и на Хайреддина, които трѣсахъ случай да си помѣржтъ силитѣ и да прославжтъ всекы своето отечество, мира са развали и турската флота нападнъ на Корфу и на италійскитѣ брѣгове безъ най-малка сполука. Нейнитѣ опитванія повече сполучнхъ на островетѣ по Архипелагъ, защото